

مقایسه کارکرد کلی و شدت مانیا در دو گروه از کودکان و نوجوانان مبتلا به اختلال دو قطبی با اپیزود مانیک و مختلط بعد از یک دوره درمان 6 ماهه

دکتر پرویز مولوی و دکتر سجاد بشرپور

مقدمه: اختلال دو قطبی کودکان و نوجوانان پیامد درمانی متغیری دارد
 هدف: پژوهش حاضر با هدف مقایسه کارکرد کلی و شدت مانیا در دو گروه از کودکان و نوجوانان مبتلا به اختلال دو قطبی با اپیزود مانیک و مختلط بعد از یک دوره درمان 6 ماهه انجام گرفت.
 روش کار: 64 بیمار 10-18 ساله که با تشخیص اختلال دو قطبی در بخش کودکان و نوجوانان بستری شده بودند، به شیوه نمونه گیری در دسترس در یک پژوهش طولی آینده نگر شرکت کردند. آزمودنیها در بدو بستری بر اساس نوع اپیزود به دو گروه تقسیم شده و بعد از دریافت یک دوره درمان 6 ماهه به مقیاس درجه بندی مانیای یانگ (YMRS) و مقیاس ارزیابی عملکرد کلی کودکان (CGAS) پاسخ دادند و برای بررسی تفاوت میانگین نمرات این دو گروه در این دو متغیر نیز از آزمون تحلیل واریانس چند متغیری استفاده شد.
 نتایج: نتایج آزمون تحلیل واریانس چند متغیری نشان داد که بعد از دوره درمان 6 ماهه شدت مانیای بیماران با اپیزود مانیک بالاتر از گروه با اپیزود مختلط بود ($F=3/41$; $P<0/03$) و همچنین عملکرد کلی بیماران مختلط نیز بالاتر از بیماران با اپیزود مانیک بود ($F=5/63$; $P<0/006$).
 بحث و نتیجه گیری: بر اساس این نتایج می توان گفت بیماران دو قطبی با اپیزود مانیک سیر و پیامد بدتری نسبت به بیماران با اپیزود مختلط دارند.

کارکرد کلی، شدت مانیا، اختلال دو قطبی، کودکان و نوجوانان

Oral